

Först besegrade de svenska ingenjörerna Tommy Berggren och Bert Nestorsson Atlanten, sedan var det dags för karriär som sångare och musiker

Besegrade Atlanten med segelbåt Lanserar Evert Taube i USA

VÄSTINDIEN (FLT)

Två unga killar som uppträder med banjo och gitarr på en lyxkryssare i Västindien.

De ser så nordiskt blonda och blåögda ut och vad är det för egendomlig accent över deras engelska?

När de klämmer i med Taubes oxdragarsång inför entusiastiska semester-amerikaner är saken klar.

Två göteborgska ingenjörer i Karibiska havet. Hur i all världen har de hamnat där!?

De har seglat...

Vi sitter vid poolen på akterdäck en stund mellan repetitionerna. Tommy Berggren och Bert Nestorsson berättar:

— Det började med att vi fick för oss att vi skulle segla på semestern en gång för några år sedan. Vi hade ingen erfarenhet alls från tidigare, men England borde vi klara tyckte vi...

— Satsade på en segelbåt av Kattamaran-typ och gav oss iväg. När vi kom till England hade vi fått blodad tand — trots att vi fortfarande knappast visste vad snören och knutar hette på segelspråk!

De bestämde sig för att fortsätta — i första hand till Kanarieöarna. Men när de väl klarat av den kritiska Biscaya-bukten, så...

De gav sig själva en månad för uppladdning och lärotid och diverse småreparationer på båten. På Kanarieöarna fanns många svenskar

som gärna delade med sig av sina seglingserfarenheter.

— Atlanten tog trettio dagar. Vi hade räknat med tjugo men råkade ut för en del vindar, som ställde till trassel för oss. På slutet var det ont om mat ombord för vi hade trott att vi skulle ha gott om fisk hela vägen. Där gick vi på en bakstöt! Men i gengäld behöver man inte så mycket mat när man seglar i varmt klimat — man äter egentligen bara en gång om dagen.

Men vad sysslar man då med alla trettio dagarna med bara havet som sällskap?

— Vi hade med oss gitarr och banjo, så vi satte igång att träna. För skojs skull eftersom vi var fullständiga nybörjare — men så småningom tyckte vi själva att det började låta hyfsat...

I varje fall så pass att när Bert och Tommy fick höra talas om ett norskt rederi med kryssningsprogram i Västindien tog de chansen och stegade upp på kontoret. Hade tur såtillvida att de fick spela mot gratis mat och husrum i betalning.

— Det var hemskt svårt i början. Vi hade hunnit lära oss precis så mycket att vi insåg hur dåliga vi var! Men så småningom tränade vi in ett program, som ansågs så pass bra att vi började få lön också. Och nu har vi samlat så mycket pengar och så många kontakter över hela Staterna att vi är färdiga för nästa projekt! Vi mönstrar av, tar instru-

menten med oss och ger oss in i landet på vinst och förlust.

Bert är 25 år, Tommy 23. De har lämnat Sverige trots att de är nykläckta ingenjörer. Bäst att leta efter äventyret medan man är ung och har entusiasmen.

Text: KRISTINA ÖSTRÖM

Foto: BO LINDH

Östgöta
Correspondenten
16 aug 1971